

През 1913 година бляхат към България
песни, поети без храна и вода. Стигнали
тук едва след седен дни и то придружени
изгубване и само с дрехите си на
горба. Христото тогава е бил на 13-14 години.
В София куркуман блях посетили в
разни училища и някои други обществени
сгради. Вързвали между тях хосеро, педикер,
возвратен, коранен тедове, разни
мюрки между децата, а при това и миса
но достатъчно храна и покривки. Учен
месеци на ред нито едно дама от зогващия
наш, хайкер "не се вседи нито в едно училище,
да каже поне една блях дъма на нещастна
бедна, ако не ^и ги подпомогне с нещо
от себе си на ниво от многобройните зогващи
"блежувателни" = дурерсва. Христото Смирненски
видя и зови.

Убежден съм, че зов зогващи между и